

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо загальних засад надання населенню культурних послуг»

1. Резюме

Метою прийняття акта є визначення на законодавчому рівні загальних засад надання населенню культурних послуг.

2. Проблема, яка потребує розв'язання

Реалізація Концепції забезпечення населення культурними послугами, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 27 (далі – Концепція) потребує врегулювання на законодавчому рівні повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, що відповідатиме закладеному в статті 19 Конституції України принципу діяльності таких органів та їх посадових осіб – в межах та у спосіб, передбачений Конституцією та законами України.

Зокрема, це стосується повноважень щодо затвердження підзаконних актів, необхідних для функціонування системи забезпечення населення доступними та якісними культурними послугами.

Крім того, існує необхідність введення в правове поле ключових для реформи понять.

Законопроект спрямований на створення правових підстав для формування ефективної системи задоволення культурних прав та потреб населення (незалежно від місця проживання та соціального статусу) в отриманні якісних і доступних культурних послуг.

3. Суть проекту акта

Проектом акта передбачається введення у правове поле понять «культурна послуга», «мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами», «центр культурних послуг», запроваджується механізм моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури, переглянуті пріоритети державної культурної політики, визначені повноваження органів державної влади, спрямовані на впровадження реформи забезпечення населення культурними послугами, зокрема щодо прийняття необхідних для реалізації реформи підзаконних актів.

4. Вплив на бюджет

Реалізація акта у поточному році не передбачає додаткових асигнувань з Державного бюджету України. Розрахунок витрат буде проводитися під час розроблення підзаконних нормативно-правових актів, прийняття яких є

необхідним для реалізації реформи забезпечення населення культурними послугами.

5. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта потребує погодження із Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України», Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування «Асоціація об'єднаних територіальних громад», Всеукраїнською асоціацією громад, Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування «Асоціація сільських, селищних рад та об'єднаних громад України», Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування «Українська асоціація районних та обласних рад».

Прогноз впливу реалізації акта на ключові інтереси заінтересованих сторін додається.

Проект акта розміщено на офіційному вебсайті Міністерства культури та інформаційної політики України для громадського обговорення.

6. Прогноз впливу

Реалізація акта не впливатиме на ринкове середовище, громадське здоров'я, екологію та навколишнє природне середовище та інші сфери суспільних відносин.

Реалізація акта матиме віддалений вплив на розвиток регіонів, підвищення спроможності територіальних громад, рівень зайнятості населення, оскільки передбачає можливість оптимізації мережі закладів культури, модернізації культурної інфраструктури відповідно до потреб конкретної громади, раціонального використання ресурсного потенціалу.

Розрахунки впливу будуть проводитися під час розроблення підзаконних актів, необхідних для реалізації закону.

7. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством фінансів України та Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерством розвитку громад та територій України, Міністерством освіти і науки України, Міністерством цифрової трансформації України. Проект акта потребує проведення правової експертизи Міністерством юстиції України.

8. Ризики та обмеження

У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією. У проекті акта відсутні положення, що містять ознаки дискримінації або порушують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

9. Підстава розроблення проекту акта

Проект акта розроблено на виконання Концепції реформування системи забезпечення населення культурними послугами, схвалена згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 27, підпункту 1 пункту 1 Плану заходів щодо реалізації Концепції реформування системи забезпечення населення культурними послугами, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 р. № 355.

Т.в.о. Міністра культури
та інформаційної політики

Світлана ФОМЕНКО

_____ 2020 р.

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

реалізації Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо загальних засад надання населенню культурних послуг»
на ключові інтереси заінтересованих сторін

1. Проектом акта пропонуються визначення ключових для реформи забезпечення населення культурними послугами понять, а також повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, спрямовані на стимулювання створення та споживання культурних послуг.

Заінтересована сторона	Ключовий інтерес	Очікуваний (позитивний чи негативний) вплив на ключовий інтерес із зазначенням передбачуваної динаміки змін основних показників (у числовому або якісному вимірі)		Пояснення (чому саме реалізація акта призведе до очікуваного впливу)
		короткостроковий вплив (до року)	середньостроковий вплив (більше року)	
працівники закладів культури (кількість закладів, включно з філіями: бібліотеки – 16729 клубні заклади – 16023 мистецькі школи – 1317 кіномережа – 290)	збереження робочого місця	негативний	позитивний	Оптимізація базової мережі закладів культури може призвести до зміни істотних умов праці працівників неефективних закладів культури або до їх звільнення. Модернізація культурної інфраструктури на базовому рівні створить умови для надання культурних послуг, що відповідають визначеним критеріям доступності та якості, попит на кваліфіковані кадри та, відповідно, сприятиме працевлаштуванню працівників культури, які готові працювати в новому форматі.
голови місцевих громад, депутатський корпус місцевих рад (ОТГ - 1029)	підтримка електоральних симпатій	негативний	позитивний	Закон дозволяє оптимізацію мережі закладів культури (реорганізацію неефективних закладів культури) та передбачає створення (будівництво) закладів нового формату (центрів культурних послуг), що потребує ресурсів та часу і на початку впровадження реформи може потягнути за собою незадоволення працівників закладів культури і жителів громади. Проте впроваджувана реформа сприятиме модернізації культурної інфраструктури відповідно до потреб конкретної громади, раціональному використанню ресурсного потенціалу та, відповідно, задоволенню громади роботою її представницьких органів.
споживачі культурних послуг базового рівня (жителі 1029 ОТГ)	отримання якісних та доступних культурних послуг	негативний	позитивний	Затвердження мінімальних стандартів забезпечення населення культурними послугами у короткостроковій перспективі в окремих громадах може обмежити спроможність місцевої влади забезпечити надання послуг. Оптимізація мережі закладів культури, модернізація культурної інфраструктури дасть змогу задовольнити культурні права та потреби споживачів.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо загальних засад надання населенню культурних послуг»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта	Пояснення змін
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні: ... Позиція відсутня <u>5¹</u>) креативні індустрії - види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження, а їх продукти і послуги є результатом індивідуальної творчості; ... Позиція відсутня	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні: ... 5¹) заклад (установа) освіти сфери культури – юридична особа, що забезпечує надання послуг з мистецької освіти та/або з наукового та методичного забезпечення змісту мистецької освіти; 5²) креативні індустрії - види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження, а їх продукти і послуги є результатом індивідуальної творчості; ... 6¹) культурна послуга – дії фізичних та/або юридичних осіб, які провадять культурну діяльність, спрямовані на задоволення культурних, інтелектуальних потреб споживача, забезпечення творчого, естетичного розвитку та його самовираження, що споживаються в процесі надання/ виконання цих дій, та мають визначену вартість;	Концепцією реформування системи забезпечення населення культурними послугами, схваленою згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 27 (далі – Концепція), та підпунктом 1 пункту 1 Плану заходів щодо реалізації Концепції реформування системи забезпечення населення культурними послугами, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 р. № 355 (далі – План заходів з реалізації Концепції), передбачено визначення на законодавчому рівні загальних засад надання населенню культурних послуг. Тому існує необхідність у визначенні засадничого поняття «культурна послуга», яке визначає коло якісно однорідних суспільних відносин, урегульованих нормами права. Уточнення термінології та поняття мистецької освіти необхідне для ідентифікації послуг мистецької освіти, які також належать до культурних послуг. Для уникнення можливих термінологічних розбіжностей, пропонується визначити поняття «заклад (установа) освіти сфери культури» (пункт 5¹ у редакції законопроекту).

... <u>10) культурно-мистецька освіта - спеціальна освіта у сфері культури і мистецтва;</u>	... 10) мистецька освіта – культурно-освітня послуга, що надається закладом (установою) освіти сфери культури, спрямована на забезпечення розвитку особистості згідно з її культурно-освітніми потребами, а також культурного розвитку суспільства шляхом залучення осіб до вивчення мистецтва та відтворення, інтерпретації, створення та публічного демонстрування творів мистецтва, та є основним джерелом кадрового забезпечення сфери культури та професійного мистецтва;	
Стаття 2. Законодавство України про культуру ... 2. Законодавство України про культуру регулює: 1) діяльність у сфері: ... <u>художньо-естетичної освіти, спеціальної культурно-мистецької освіти, позашкільної освіти сфери культури, педагогічної діяльності у закладах освіти сфери культури;</u> ...	Стаття 2. Законодавство України про культуру ... 2. Законодавство України про культуру регулює: 1) діяльність у сфері: ... мистецької освіти та її науково-методичного забезпечення; ...	Уніфікація термінології в законодавстві.
Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері культури 1. Основними засадами державної політики у сфері культури є: визнання культури одним з основних факторів самобутності Українського народу -	Стаття 3. Державна політика у сфері культури 1. Державна політика у сфері культури – нормативно-правова, регуляторна (адміністративна, економічна, фінансова) та публічна діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, спрямована на	Пропонується визначити поняття державної політики у сфері культури та актуалізувати її ціннісні орієнтири. Дотримання визначених у пропонованій редакції засад державної політики у сфері культури сприятиме створенню умов для розвитку системи забезпечення населення культурними послугами.

громадян України всіх національностей (далі - Український народ); сприяння створенню єдиного культурного простору України, збереженню цілісності культури; захист і збереження культурної спадщини як основи національної культури, турбота про розвиток культури; сприяння утвердженню гуманістичних ідей, високих моральних засад у суспільному житті; забезпечення свободи творчості, захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав; гарантування прав громадян у сфері культури; створення умов для творчого розвитку особистості, підвищення культурного рівня, естетичного виховання громадян, доступності освіти у сфері культури для дітей та юнацтва, задоволення культурних потреб Українського народу, розвитку закладів культури незалежно від форми власності, залучення до сфери культури інвестицій, коштів від надання платних послуг, благодійництва, інших не заборонених законодавством джерел; сприяння діяльності професійних творчих спілок та громадських організацій у сфері культури, активному функціонуванню державної мови в культурному просторі України, доступу громадян до культурних благ;	забезпечення культурних потреб громадян у відповідності до пріоритетів суспільного розвитку. 2. Засадами державної культурної політики та принципами діяльності у сфері культури є: людиноцентризм; гуманізм; забезпечення культурного розмаїття; свобода творчості та форм культурного самовираження; інноваційність; захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав; охорона культурної спадщини як основи національної культури; рівні можливості для діяльності у сфері культури; доступність для кожного громадянина якісних культурних послуг; автономія та самоврядування закладів культури та закладів освіти сфери культури; державно-приватне партнерство; прозорість і публічність прийняття та виконання управлінських рішень; інтеграція у міжнародний культурний простір.	
--	---	--

визначення естетичного виховання дітей та юнацтва пріоритетом розвитку культури; забезпечення діяльності базової мережі закладів культури, закладів освіти сфери культури; підтримка діяльності у сфері культури, пов'язаної з виготовленням і розповсюдженням електронних та друкованих засобів масової інформації, аудіо- та аудіовізуальної продукції, розробленням комп'ютерних технологій та підвищенням їх потенціалу для розширення доступу та залучення громадськості до діяльності у сфері культури тощо; пропагування української національної культури у всій її різноманітності за кордоном та світового культурного надбання в Україні; підтримка вітчизняного виробника у сфері культури; забезпечення розвитку міжнародного культурного співробітництва; створення страхового фонду документації про культурні цінності та документів на об'єкти культурної спадщини.		
Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури 1. Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються: програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє	Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури 1. Пріоритетами державної політики у сфері культури є: охорона та заохочення розмаїття форм культурного самовираження;	Актуалізація пріоритетних напрямів державної політики у сфері культури та джерел їх визначення на державному рівні.

становище України та програмами діяльності Кабінету Міністрів України, в яких обов'язково враховуються аспекти розвитку культури; державними цільовими програмами у сфері культури, що розробляються і затверджуються згідно із законодавством; програмою діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, з розвитку культури на відповідний рік, яка розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, та затверджується Кабінетом Міністрів України. <i>{Частина першу статті 4 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 954-VIII від 28.01.2016}</i> 2. Держава у пріоритетному порядку створює умови для: розвитку культури української нації, корінних народів та національних меншин України; збереження, відтворення та охорони історичного середовища; естетичного виховання громадян, передусім дітей та юнацтва; розширення культурної інфраструктури села;	модернізація культурної інфраструктури та впровадження інновацій у сферу культури; надання доступних та якісних культурних послуг; охорона культурної спадщини; розвиток мистецької освіти та кадрового забезпечення сфери культури; залучення інвестицій у сферу культури; створення, виробництва, тиражування, розповсюдження, демонстрування, споживання, популяризації, збереження й використання культурних благ. 2. Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються: стратегіями, концепціями, програмами у сфері культури, що розробляються і затверджуються згідно із законодавством; програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України та програмами діяльності Кабінету Міністрів України, в яких обов'язково враховуються аспекти розвитку культури; завданнями з розвитку сфери культури, визначеними планами пріоритетних дій Кабінету Міністрів України. 3. Стратегію розвитку культури та план заходів щодо її реалізації, які ґрунтуються на принципах послідовності, наступництва і	
--	--	--

охорони, заохочення та підтримки культурного розмаїття як одного з найважливіших чинників сталого розвитку держави.

3. Кабінет Міністрів України щороку затверджує програму діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, з розвитку культури на відповідний рік (далі - Програма діяльності з розвитку культури), що визначає стратегічні цілі та пріоритетні завдання державної політики у сфері культури на певний календарний рік, а також заходи, що плануються та здійснюватимуться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, для досягнення зазначених цілей і реалізації завдань.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, щороку не пізніше 1 жовтня розробляє та подає Кабінету Міністрів України проект Програми діяльності з розвитку культури на наступний календарний рік. До участі у розробленні Програми діяльності з розвитку культури залучаються інші центральні органи виконавчої влади, до компетенції яких належать питання виконання завдань у сфері культури, зокрема центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері освіти і науки, державної політики економічного і соціального розвитку, та інші.

безперервності державної політики у сфері культури, затверджує Кабінет Міністрів України раз на п'ять років за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

Програма діяльності з розвитку культури не може суперечити Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, державним цільовим програмам у сфері культури, іншим законодавчим актам.		
Позиція відсутня	Стаття 4¹. Моніторинг та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури 1. Моніторинг реалізації державної політики у сфері культури (далі – моніторинг) – система регулярного спостереження, оцінки і прогнозу динаміки кількісних і якісних змін стану сфери культури. Моніторинг проводиться шляхом збирання, передавання, систематизації, збереження та аналізу інформації про стан сфери культури, прогнозування змін у цій сфері, розроблення рекомендацій для інформаційно-аналітичного забезпечення управління, прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам стану сфери культури, формування державної культурної політики на засадах сталого розвитку. Джерелами даних моніторингу є статистична інформація, адміністративні дані, дані соціологічних та інших досліджень тощо. 2. Оцінювання реалізації державної політики у сфері культури – це вимірювання прямих ефектів, результативності та наслідків реалізації державної політики у сфері культури, програм розвитку, проектів, оцінювання впливу, а також надання	Запровадження моніторингу та оцінювання державної політики у сфері культури є необхідним кроком для визначення її ефективності, виявлення проблем та причин їх виникнення, підвищення ефективності управлінських рішень, вироблення рекомендацій щодо коригування політики, вдосконалення інституційної системи та спроможності органів влади в сфері культури.

	рекомендацій щодо прийняття управлінських рішень. 3. Суб'єктами моніторингу та оцінювання стану реалізації державної політики у сфері культури є: на рівні відповідної адміністративно-територіальної одиниці – органи місцевого самоврядування, місцеві органи виконавчої влади; на загальнодержавному рівні – центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері культури. Порядок і методику здійснення моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури затверджує Кабінет Міністрів України.	
Позиція відсутня	Стаття 4². Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами 1. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами визначають: перелік, зміст та обсяг культурних послуг, що надаються населенню на базовому рівні адміністративно-територіального устрою України (базовий набір культурних послуг); вимоги до ресурсного забезпечення базового набору культурних послуг; показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг; Доступність культурних послуг визначається їх територіальною,	Доступ до якісних культурних послуг є необхідною умовою дотримання культурних прав людини і громадянина як сукупності конституційних прав і свобод, що забезпечують можливості вільного духовного розвитку людини (громадянина) за рахунок доступу до культурних благ, духовних здобутків свого народу та народів світу, їх засвоєння, використання та участі в їх подальшому розвитку, а також міри духовності, яку гарантує людині держава із врахуванням умов життєдіяльності громадян, суспільства і держави.

	фінансовою, інформаційною доступністю у необхідному для споживача вигляді з урахуванням зручного для споживача часу їх надання. Якість культурних послуг визначається сукупністю властивостей, які характеризують процес та результат їх надання та обумовлюють здатність задовольнити певні потреби споживача кожного виду культурних послуг. 2. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами затверджує Кабінет Міністрів України. Показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг та методику обрахунку вартості культурних послуг затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.	
Стаття 6. Права громадян у сфері культури 1. Громадяни мають право на: ... <u>здобуття культурно-мистецької освіти;</u> ...	Стаття 6. Права громадян у сфері культури 1. Громадяни мають право на: ... здобуття мистецької освіти; ...	Уніфікація термінології в законодавстві.
Стаття 8. Право на доступ до культурних цінностей та культурних благ ... 2. Діти дошкільного віку, учні, студенти, пенсіонери, особи з інвалідністю мають право на відвідування державних та комунальних закладів культури, <u>закладів спеціалізованої позашкільної освіти галузі культури</u> на	Стаття 8. Право на доступ до культурних цінностей та культурних благ ... 2. Діти дошкільного віку, учні, студенти, пенсіонери, особи з інвалідністю мають право на відвідування державних та комунальних закладів культури, здобуття мистецької	Уніфікація термінології в законодавстві.

пільгових умовах, передбачених законодавством.	освіти, у тому числі на пільгових умовах, передбачених законодавством.	
Стаття 14. Підтримка вітчизняних виробників у сфері культури ... 3. У випадках, встановлених законом <u>або передбачених Програмою діяльності з розвитку культури, затвердженою в установленому цим Законом порядку</u>, фінансова підтримка суспільно важливих культурно-мистецьких заходів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u>.	Стаття 14. Підтримка вітчизняних виробників у сфері культури ... 3. У випадках, встановлених законом, фінансова підтримка суспільно важливих культурно-мистецьких заходів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.	Уніфікація в тексті Закону термінології, що визначає сферу державної політики та узгодження з частиною другою статті 4 цього Закону у редакції законопроекту.
Стаття 16. Збереження культурної спадщини, культурних цінностей та культурних благ ... 5. Перелік об'єктів нематеріальної культурної спадщини складає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u>.	Стаття 16. Збереження культурної спадщини, культурних цінностей та культурних благ ... 5. Перелік об'єктів нематеріальної культурної спадщини складає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.	Уніфікація в тексті Закону термінології, що визначає сферу державної політики.
Стаття 21. Особливості трудових відносин та працевлаштування в закладах культури ... 2. Протягом періоду тимчасової окупації керівники закладів культури на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим та міста Севастополя призначаються на посаду без конкурсу шляхом укладення з ними контракту за результатами співбесіди. Право призначати керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях на посаду та	Стаття 21. Особливості трудових відносин та працевлаштування в закладах культури ... 2. Протягом періоду тимчасової окупації керівники закладів культури на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим та міста Севастополя призначаються на посаду без конкурсу шляхом укладення з ними контракту за результатами співбесіди. Право призначати керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях на посаду та	Уніфікація в тексті Закону термінології, що визначає сферу державної політики. У сферах компетенції МКІП діють та утворені нові центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики, на які покладені завдання щодо реалізації державної політики у сфері культури та в інших сферах, на які поширюється дія цього Закону, зокрема: Державна служба охорони культурної спадщини України,

укладати з ними контракт, а також звільняти із займаної посади мають: 1) Донецька, Луганська обласні державні адміністрації, відповідні військово-цивільні адміністрації у разі їх утворення - щодо керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, які до початку тимчасової окупації належали до сфери управління відповідно зазначених обласних державних адміністрацій чи органів влади, повноваження яких здійснюються військово-цивільними адміністраціями; 2) <u>центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв</u>, - щодо керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях Автономної Республіки Крим і міста Севастополя та щодо керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, які до початку тимчасової окупації не належали до сфери управління органів влади, зазначених у пункті 1 цієї частини. ... 3. Трудові відносини з професійними творчими працівниками (художнім та артистичним персоналом) державних та комунальних закладів культури оформлюються шляхом укладення контрактів. Формування кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури здійснюється на конкурсній основі в <u>порядку</u>, визначеному	укладати з ними контракт, а також звільняти із займаної посади мають: 1) Донецька, Луганська обласні державні адміністрації, відповідні військово-цивільні адміністрації у разі їх утворення - щодо керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, які до початку тимчасової окупації належали до сфери управління відповідно зазначених обласних державних адміністрацій чи органів влади, повноваження яких здійснюються військово-цивільними адміністраціями; 2) центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, - щодо керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях Автономної Республіки Крим і міста Севастополя та щодо керівників закладів культури на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, які до початку тимчасової окупації не належали до сфери управління органів влади, зазначених у пункті 1 цієї частини. ... 3. Трудові відносини з професійними творчими працівниками (художнім та артистичним персоналом) державних та комунальних закладів культури оформлюються шляхом укладення контрактів. Формування кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури здійснюється на конкурсній основі в <u>порядку</u>, визначеному	Державне агентство України з питань мистецької освіти, Державне агентство України з питань мистецтв, Державне агентство України з питань кіно. Зазначене відповідає ідеології реформи державного управління щодо відокремлення функцій формування від функцій реалізації державної політики. Отже безпосередня реалізація державної політики буде здійснюватися іншими центральними органами виконавчої влади після завершення формування їх штату. По суті повноваження, зазначене у пункті 2 частини другої статті 21, доцільно віднести до повноважень міністерства, оскільки воно стосується формування кадрової політики у сфері культури.
---	---	---

центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв. За результатами конкурсу з переможцем з числа кандидатів укладається <u>контракт</u> строком від одного до трьох років за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u>. Після настання дати закінчення строку дії контракт вважається продовженим на строк, на який він був укладений, якщо жодна із сторін за місяць до цієї дати письмово не поінформувала іншу сторону про своє бажання припинити дію контракту.	центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв. За результатами конкурсу з переможцем з числа кандидатів укладається <u>контракт</u> строком від одного до трьох років за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури. Після настання дати закінчення строку дії контракт вважається продовженим на строк, на який він був укладений, якщо жодна із сторін за місяць до цієї дати письмово не поінформувала іншу сторону про своє бажання припинити дію контракту.	
Стаття 22. Призначення та функціонування базової мережі закладів культури 1. Базова мережа закладів культури формується з метою: забезпечення розвитку сфери культури, всіх жанрів і видів мистецтва, а також цілісності національної культури; дотримання прав громадян України у сфері культури, забезпечення доступності національного культурного надбання, культурних благ та мистецької творчості шляхом дотримання державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури. Позиція відсутня	Стаття 22. Призначення та функціонування базової мережі закладів культури 1. Базова мережа закладів культури формується з метою: забезпечення розвитку сфери культури, всіх жанрів і видів мистецтва, а також цілісності національної культури; дотримання прав громадян України у сфері культури, забезпечення доступності національного культурного надбання, культурних благ та мистецької творчості шляхом дотримання державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури; забезпечення територіальної доступності для населення закладів культури, що надають базовий набір культурних послуг.	Формування базової мережі закладів культури є необхідною умовою та інструментом забезпечення територіальної доступності культурних послуг.

2. Базова мережа закладів культури формується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Існуючі заклади культури та заклади освіти сфери культури автоматично включаються до базової мережі. 3. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування під час формування та забезпечення функціонування базової мережі закладів культури керуються державними соціальними нормативами у сфері обслуговування закладами культури, передбаченими Законом України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії". <u>Виключення закладів культури з базової мережі можливе лише за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.</u>	2. Базова мережа закладів культури формується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з дотриманням вимог державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури, передбаченими Законом України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії" та мінімальних стандартів забезпечення населення культурними послугами. Виключення закладу культури з базової мережі допускається за умови, що надання населенню культурних послуг буде забезпечено іншим закладом культури в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці (області, району, міста, району у місті, селищі, селі) з дотриманням вимог щодо доступності та якості культурних послуг. Порядок формування базової мережі закладів культури визначає Кабінет Міністрів України. 3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, визначає перспективи та напрями розвитку і зміст мистецької освіти. Для системного методичного, навчально-методичного, науково-методичного супроводу та актуалізації змісту мистецької освіти, забезпечення професійного розвитку педагогічних працівників закладів освіти сфери культури органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виходячи з потреб регіонів/населених	Мінімальні стандарти забезпечення громадян культурними послугами є основою для забезпечення доступності та якості культурних послуг, якими на рівні з державними соціальними нормативами у сфері обслуговування закладами культури необхідно керуватися для формування базової мережі закладів культури, передусім у сільській місцевості. В умовах децентралізації влади та утворення об'єднаних територіальних громад усі питання, пов'язані з функціонуванням комунальних закладів культури, вирішуються органами місцевого самоврядування. Існуючий механізм виключення закладів культури з базової мережі не дозволяє її оптимізувати. Запропоновані зміни сприятимуть оптимізації та раціональному використанню ресурсів під час формування базової мережі закладів культури та більш гнучкому підходу до її формування. Якість мистецької освіти та культурних послуг, які надаються випускниками закладів освіти у сфері культури, залежать у тому числі від якості науково-методичного супроводу та змісту мистецької освіти. Тому існує необхідність визначення на рівні закону суб'єктів, які забезпечують такий науково-методичний супровід спеціальної мистецької освіти.
--	--	---

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u>, визначає перспективи та напрями розвитку і зміст <u>спеціальної освіти у сферах культури і мистецтв</u>.	пунктів можуть утворюватися методичні установи/методичні відділи мистецької освіти. Типове положення про методичну установу/методичний відділ мистецької освіти затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури. Виключити	
Стаття 23. Рівні базової мережі закладів культури 1. До базової мережі закладів культури загальнодержавного рівня належать державні, у тому числі національні (бібліотеки, музеї, архіви, галереї, заповідники, цирки, театри, філармонії, музичні колективи і ансамблі, культурно-інформаційні та культурно-просвітницькі центри, навчальні заклади культури і мистецтва, кіностудії, художні галереї, виставки національного (загальнодержавного) значення тощо), заклади культури. 2. До базової мережі закладів культури місцевого рівня належать комунальні заклади культури (бібліотеки, музеї, галереї, заповідники, виставкові зали, театри, філармонії, концертні організації, мистецькі	Стаття 23. Рівні базової мережі закладів культури 1. До базової мережі закладів культури загальнодержавного рівня належать державні, у тому числі національні (бібліотеки, музеї, архіви, галереї, заповідники, цирки, театри, філармонії, музичні колективи і ансамблі, культурно-інформаційні та культурно-просвітницькі центри, навчальні заклади культури і мистецтва, кіностудії, художні галереї, виставки національного (загальнодержавного) значення тощо), заклади культури. 2. До базової мережі закладів культури місцевого рівня належать комунальні заклади культури (бібліотеки, музеї, галереї, заповідники, виставкові зали, театри, філармонії, концертні організації, мистецькі	

колективи, кінотеатри, кіновідеопрокатні підприємства, об'єднання, палаци і будинки культури, інші клубні заклади, заклади освіти сфери культури, мистецькі школи, студії, парки культури та відпочинку тощо). Позиції відсутні	колективи, кінотеатри, кіновідеопрокатні підприємства, об'єднання, палаци і будинки культури, інші клубні заклади, заклади освіти сфери культури, мистецькі школи, студії, центри культурних послуг, парки культури та відпочинку тощо). З метою наближення місця надання культурних послуг до місця проживання жителів територіальної громади у відповідному населеному пункті може утворюватися філія закладу культури. 3. Переліки закладів культури базової мережі затверджують: щодо базової мережі загальнодержавного рівня – центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади культури; щодо базової мережі місцевого рівня – місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, на підставі отриманих від інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування переліків закладів культури формує базову мережу закладів культури. 4. З метою створення умов для забезпечення населення культурними послугами, раціонального та ефективного використання наявних ресурсів і	Уточнення кореспондується з доповненням частини першої та частиною другою статті 22 у редакції законопроекту, зокрема стосовно територіальної доступності культурних послуг у разі можливої оптимізації базової мережі закладів культури місцевого рівня. Тематично переліки закладів культури пов'язані з нормами щодо формування базової мережі закладів культури. Відповідно пропонується виключити статтю 24 чинного Закону, присвячену складанню переліків закладів культури базової мережі. ЦКП – перспективний інструмент для формування єдності в громаді – можливості в
--	--	---

	матеріально-технічної бази закладів культури базової мережі місцевого рівня, їх модернізації за рішенням ради відповідної територіальної громади або спільного рішення рад суміжних територіальних громад може бути створений центр культурних послуг/центр творчості. Центр культурних послуг/центр творчості – це багатофункціональний заклад культури, що має зручне розташування для відвідування жителями територіальної громади/суміжних територіальних громад, забезпечений кваліфікованими кадрами, має сучасну матеріально-технічну базу та спроможний забезпечувати надання комплексу культурних послуг, консультаційної, інформаційної, допомоги, доступ до користування приміщеннями та обладнанням для творчості, неформального навчання та спілкування жителів територіальної громади. Напрями роботи центру культурних послуг/центру творчості формуються згідно з потребами та інтересами жителів територіальної громади. Методичні рекомендації щодо організації функціонування центру культурних послуг/центру творчості затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.	одному місці зібрати дорослих, дітей, молодь і людей старшого покоління, аби всі охочі могли навчатися новому і спілкуватися. Планом заходів передбачено завдання щодо впровадження політики модернізації наявної інфраструктури для надання культурних послуг, у тому числі впровадження нових ефективних моделей закладів культури для задоволення потреб різних груп споживачів культурних послуг, у тому числі молоді.
Стаття 24. Переліки закладів культури базової мережі 1. На підставі <u>державних соціальних нормативів забезпечення населення закладами</u>	Виключити	Нормативні приписи стосовно складання переліків закладів культури базової мережі перенесені у частину третю статті 23 у редакції

<u>культури і культурними послугами</u> центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u> затверджує перелік закладів культури базової мережі загальнодержавного рівня. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування затверджують переліки закладів культури базової мережі місцевого рівня.		законопроекту з згідно з тематичною прив'язкою.
Стаття 25. Національні та академічні заклади культури ... 2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u>, порушує в установленому порядку клопотання про надання закладам (установам) культури статусу національного закладу, надає статус академічного закладу професійним творчим колективам.	Стаття 25. Національні та академічні заклади культури ... 2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, порушує в установленому порядку клопотання про надання закладам (установам) культури статусу національного закладу, надає статус академічного закладу професійним творчим колективам.	Узгодження в тексті Закону термінології, що визначає сферу державної політики.
Стаття 26. Витрати на утримання закладів культури 1. Джерелами фінансування закладів культури є: - кошти державного та місцевих бюджетів; - кошти, що надходять від господарської діяльності, надання платних послуг; - кошти, одержані за роботи (послуги), виконані закладом культури на замовлення підприємств, установ, організацій та фізичних осіб; - доходи від реалізації продукції майстерень, підприємств, цехів і господарств, від надання в оренду приміщень, споруд, обладнання;	Стаття 26. Фінансово-господарська діяльність закладів культури 1. Джерелами фінансування закладів культури є: - кошти державного та місцевих бюджетів; - кошти, що надходять від додаткової (господарської) діяльності; - кошти, одержані від надання платних послуг згідно з основною діяльністю закладів культури; - доходи від реалізації в установленому порядку майна, надання в оренду майна; - кошти, одержані за роботи (послуги), виконані закладом культури на замовлення	Однією зі складових реформи системи забезпечення населення культурними послугами – забезпечення фінансової спроможності закладів культури та можливості залучати кошти з інших джерел, не заборонених чинним законодавством. Пропонуються деякі уточнення щодо джерел фінансування закладів культури, що відповідає Бюджетному кодексу України, а також джерел фінансування базового набору культурних послуг. Відповідно до Плану заходів з реалізації Концепції реформа системи забезпечення населення культурними послугами буде

гранти, благодійні внески, добровільні пожертвування, грошові внески, матеріальні цінності, одержані від фізичних і юридичних осіб, у тому числі іноземних; кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок власних надходжень, отриманих як плата за послуги, що надаються ними згідно з основною діяльністю, благодійні внески та гранти і розміщених на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору; інші не заборонені законодавством джерела. Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України. Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури. <u>У разі одержання коштів від надання платних послуг, добровільних пожертвувань фізичних і юридичних осіб, у тому числі іноземних, з інших джерел, не заборонених законодавством, бюджетні асигнування державних і комунальних закладів культури не зменшуються.</u>	підприємств, установ, організацій та фізичних осіб; благодійні внески, добровільні пожертвування, дарунки у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержаних від фізичних та юридичних осіб; гранти вітчизняних і міжнародних організацій кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок коштів на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору для розміщення власних надходжень, отриманих як плата за послуги що надаються ними згідно з основною діяльністю; інші джерела, не заборонені законодавством. Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України. Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури. У разі одержання державними і комунальними закладами культури коштів	здійснюватися відповідно до окремої Концепції, схваленої якої Кабінетом Міністрів України. В цілому обсяг пропонованих змін до статті відповідає меті законопроекту.
---	--	---

	від надання платних послуг та коштів з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, бюджетні асигнування не зменшуються та протягом бюджетного періоду не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законом. Державні і комунальні заклади культури мають право самостійно розпоряджатися надходженнями від надання платних послуг та з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, з метою провадження діяльності, передбаченої установчими документами. 2. Заклади культури загальнодержавного та місцевого рівня базової мережі залежно від форми власності утримуються або отримують фінансову підтримку відповідно за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також з інших джерел, не заборонених законодавством. Приватні заклади культури утримуються за рахунок коштів їх засновників та інших джерел, не заборонених законодавством. 3. Фінансування надання базового набору культурних послуг здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів. Методику обрахунку собівартості культурних послуг, включених до базового набору, затверджує Кабінет Міністрів України.	
--	--	--

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про культуру»
щодо загальних засад надання населенню культурних послуг

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

I. Внести до Закону України «Про культуру» такі зміни:

1. У частині першій:

пункт 5¹ замінити пунктами 5¹, 5² такого змісту:

«5¹) заклад освіти сфери культури – юридична особа, що забезпечує надання послуг з мистецької освіти та/або з наукового та методичного забезпечення змісту мистецької освіти;

5²) креативні індустрії - види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження, а їх продукти і послуги є результатом індивідуальної творчості;»;

доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) культурна послуга – дії фізичних та/або юридичних осіб, які провадять культурну діяльність, спрямовані на задоволення культурних, інтелектуальних потреб споживача, забезпечення творчого, духовного розвитку особистості, що мають визначену вартість та споживаються в процесі надання (виконання) цих дій;»;

пункт 10 викласти у такій редакції:

«10) мистецька освіта – культурно-освітня послуга, що надається закладом освіти сфери культури, спрямована на забезпечення розвитку особистості згідно з її культурно-освітніми потребами, а також культурного розвитку суспільства шляхом залучення осіб до вивчення мистецтва та відтворення, інтерпретації, створення та публічного демонстрування творів мистецтва, та є основним джерелом кадрового забезпечення сфери культури та професійного мистецтва;».

2. Абзац десятий пункту 1 частини другої статті 2 викласти у такій редакції:

«мистецької освіти та її науково-методичного забезпечення;».

3. Статті 3, 4 викласти у такій редакції:

«Стаття 3. Державна політика у сфері культури

1. Державна політика у сфері культури – нормативно-правова, регуляторна (адміністративна, економічна, фінансова) та публічна діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, спрямована на забезпечення культурних потреб громадян у відповідності до пріоритетів суспільного розвитку.

2. Засадами державної культурної політики та принципами діяльності у сфері культури є:

людиноцентризм;
 гуманізм;
 забезпечення культурного розмаїття;
 свобода творчості та форм культурного самовираження;
 інноваційність;
 захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав;
 охорона культурної спадщини як основи національної культури;
 рівні можливості для діяльності у сфері культури;
 доступність для кожного громадянина якісних культурних послуг;
 автономія та самоврядування закладів культури та закладів освіти сфери культури;
 державно-приватне партнерство;
 прозорість і публічність прийняття та виконання управлінських рішень;
 інтеграція у міжнародний культурний простір.

Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури

1. Пріоритетами державної політики у сфері культури є:

охорона та заохочення розмаїття форм культурного самовираження;
 модернізація культурної інфраструктури та впровадження інновацій у сферу культури;
 надання доступних та якісних культурних послуг;
 охорона культурної спадщини;
 розвиток мистецької освіти та кадрового забезпечення сфери культури;
 залучення інвестицій у сферу культури;
 створення, виробництва, тиражування, розповсюдження, демонстрування, споживання, популяризації, збереження й використання культурних благ.

2. Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються:

стратегіями, концепціями, програмами у сфері культури, що розробляються і затверджуються згідно із законодавством;

програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України та програмами діяльності Кабінету Міністрів України, в яких обов'язково враховуються аспекти розвитку культури;

завданнями з розвитку сфери культури, визначеними планами пріоритетних дій Кабінету Міністрів України.

3. Стратегію розвитку культури та план заходів щодо її реалізації, які ґрунтуються на принципах послідовності, наступництва і безперервності державної політики у сфері культури, затверджує Кабінет Міністрів України раз на п'ять років

за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.».

4. Доповнити статтями 4¹, 4² такого змісту:

«Стаття 4¹. Моніторинг та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури

1. Моніторинг реалізації державної політики у сфері культури (далі – моніторинг) – система регулярного спостереження, оцінки і прогнозу динаміки кількісних і якісних змін стану сфери культури.

Моніторинг проводиться шляхом збирання, передавання, систематизації, збереження та аналізу інформації про стан сфери культури, прогнозування змін у цій сфері, розроблення рекомендацій для інформаційно-аналітичного забезпечення управління, прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам стану сфери культури, формування державної культурної політики на засадах сталого розвитку. Джерелами даних моніторингу є статистична інформація, адміністративні дані, дані соціологічних та інших досліджень тощо.

2. Оцінювання реалізації державної політики у сфері культури – це вимірювання прямих ефектів, результативності та наслідків реалізації державної політики у сфері культури, програм розвитку, проектів, оцінювання впливу, а також надання рекомендацій щодо прийняття управлінських рішень.

3. Суб'єктами моніторингу та оцінювання стану реалізації державної політики у сфері культури є:

на рівні відповідної адміністративно-територіальної одиниці – органи місцевого самоврядування, місцеві органи виконавчої влади;

на загальнодержавному рівні – центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері культури.

Порядок і методику здійснення моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури затверджує Кабінет Міністрів України.

Стаття 4². Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами

1. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами визначають:

перелік, зміст та обсяг культурних послуг, що надаються населенню на базовому рівні адміністративно-територіального устрою України (базовий набір культурних послуг);

вимоги до ресурсного забезпечення базового набору культурних послуг;

показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг;

Доступність культурних послуг визначається їх територіальною, фінансовою, інформаційною доступністю у необхідному для споживача вигляді з урахуванням зручного для споживача часу їх надання.

Якість культурних послуг визначається сукупністю властивостей, які характеризують процес та результат їх надання та обумовлюють здатність задовольнити певні потреби споживача кожного виду культурних послуг.

2. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами затверджує Кабінет Міністрів України.

Показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг та методику обрахунку вартості культурних послуг затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.».

5. У абзаці десятому частини першої статті 6 слова «культурно-мистецької» замінити словом «мистецької».

6. У частині другій статті 8 слова «закладів спеціалізованої позашкільної освіти галузі культури на пільгових умовах» замінити словами «здобуття мистецької освіти, у тому числі на пільгових умовах».

7. У частині третій статті 14 слова «або передбачених Програмою діяльності з розвитку культури, затвердженою в установленому цим Законом порядку» виключити, слова «у сферах культури та мистецтв» замінити словами «у сфері культури».

8. У статті 21:

1) у пункті 2 частини другої слова «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв» замінити словами «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури»;

2) у абзаці другому частини третьої слова «у сферах культури та мистецтв» замінити словами «у сфері культури».

9. У статті 22:

1) частину першу доповнити абзацом такого змісту:

«забезпечення територіальної доступності для населення закладів культури, що надають базовий набір культурних послуг.»;

2) частину другу і третю викласти у такій редакції:

«2. Базова мережа закладів культури формується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з дотриманням вимог державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури, передбаченими Законом України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії" та мінімальних стандартів забезпечення населення культурними послугами.

Виключення закладу культури з базової мережі допускається за умови, що надання населенню культурних послуг буде забезпечено іншим закладом культури в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці (області, району, міста, району у місті, селищі, селі) з дотриманням вимог щодо доступності та якості культурних послуг.

Порядок формування базової мережі закладів культури визначає Кабінет Міністрів України.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, визначає перспективи та напрями розвитку і зміст мистецької освіти.

Для системного методичного, навчально-методичного, науково-методичного супроводу та актуалізації змісту мистецької освіти, забезпечення професійного розвитку педагогічних працівників закладів освіти сфери культури органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виходячи з потреб регіонів/населених пунктів можуть утворюватися методичні установи/методичні відділи мистецької освіти. Типове положення про методичну установу/методичний відділ мистецької освіти затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.»;

3) частину четверту виключити.

10. У статті 23:

1) у частині другій:

після слів «мистецькі школи, студії» доповнити словами «, центри культурних послуг»;

доповнити абзацом такого змісту:

«З метою наближення місця надання культурних послуг до місця проживання громадян у відповідному населеному пункті може утворюватися філія закладу культури.».

2) доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«3. Переліки закладів культури базової мережі затверджують:

щодо базової мережі загальнодержавного рівня – центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади культури;

щодо базової мережі місцевого рівня – місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, на підставі отриманих від інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування переліків закладів культури формує базову мережу закладів культури.

4. З метою створення умов для забезпечення населення культурними послугами, раціонального та ефективного використання наявних ресурсів і матеріально-технічної бази закладів культури базової мережі місцевого рівня, їх модернізації за рішенням відповідної ради територіальної громади або спільного рішення рад суміжних територіальних громад може бути створений центр культурних послуг/центр творчості.

Центр культурних послуг/центр творчості – це багатофункціональний заклад культури, що має зручне розташування для відвідування жителями територіальної громади/суміжних територіальних громад, забезпечений кваліфікованими кадрами, має сучасну матеріально-технічну базу та спроможний забезпечувати надання комплексу культурних послуг, консультаційної, інформаційної, допомоги, доступ до користування приміщеннями та обладнанням для творчості, неформального навчання та спілкування жителів територіальної громади.

Напрями роботи центру культурних послуг/центру творчості формуються згідно з потребами та інтересами жителів територіальної громади.

Методичні рекомендації щодо організації функціонування центру культурних послуг/центру творчості затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.».

11. Статтю 24 виключити.

12. Статтю 26 викласти у такій редакції:

«Стаття 26. Фінансово-господарська діяльність закладів культури

1. Джерелами фінансування закладів культури є:

кошти державного та місцевих бюджетів;

кошти, що надходять від додаткової (господарської) діяльності;

кошти, одержані від надання платних послуг згідно з основною діяльністю закладів культури;

доходи від реалізації в установленому порядку майна, надання в оренду майна;

кошти, одержані за роботи (послуги), виконані закладом культури на замовлення підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

благодійні внески, добровільні пожертвування, дарунки у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержаних від фізичних та юридичних осіб;

гранти вітчизняних і міжнародних організацій

кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок коштів на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору для розміщення власних надходжень, отриманих як плата за послуги що надаються ними згідно з основною діяльністю;

інші джерела, не заборонені законодавством.

Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України.

Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

У разі одержання державними і комунальними закладами культури коштів від надання платних послуг та коштів з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, бюджетні асигнування не зменшуються та протягом бюджетного періоду не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законом.

Державні і комунальні заклади культури мають право самостійно розпоряджатися надходженнями від надання платних послуг та з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, з метою провадження діяльності, передбаченої установчими документами.

2. Заклади культури загальнодержавного та місцевого рівня базової мережі залежно від форми власності утримуються або отримують фінансову підтримку відповідно за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також з інших джерел, не заборонених законодавством.

Приватні заклади культури утримуються за рахунок коштів їх засновників та інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Фінансування надання базового набору культурних послуг здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Методику обрахунку собівартості культурних послуг, включених до базового набору, затверджує Кабінет Міністрів України.».

13. У тексті Закону слова «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв» в усіх відмінках замінити словами «центральный орган, що забезпечує формування державної політики у сфері культури» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ